Izsáki Horgász- és Pihenőpark
H-6070 Izsák, 0331/9. hrsz.
Mobil: +36-30/249-6924
E-mail: horgaszto2008@gmail.com Web: www.izsakihorgaszto.hu

Csuka (Esox lucius LINNÉ)

Jegyei: Jellegzetes testalkatával – rendkívül megnyúlt, oldalról csak kevéssé lapított test, egészen hátul helyezkedő hát- és farokalatti úszókkal (ún. nyílvessző forma) – az első pillantásra megkülönböztethető az összes többi halunktól. Ehhez járul még a kacsacsőrszerűen végződő, a testéhez képest igen nagy feje, mely a szem előtti részen felülről lapított. Hatalmasra tátható, hosszú és kissé felső állású szájában erős, hegyes ragadozófogak vannak, melyek az elkapott halzsákmány testét biztosan megtartják és megsebzik. Farokúszója nagy és mélyen bemetszett, páros úszói kicsik.

Apró pikkelyei keményen ülnek a bőrben és nemcsak az oldalait, hátát, hasát borítják, hanem a fej hátsó részére is ráterjednek. Színe a jellegzetes „csukaszürkéből" egy kissé a barna árnyalatba megy át. Hosszú életű, maximálisan 100 cm-re (hímek), sőt 150 cm-re (nőstények) is megnőhet.

Elterjedése: őseurópai, nálunk is őshonos halfaj, amely az északi félteke hideg és mérsékelt éghajlati övében minden kontinensen megtalálható. Magyarország majd mindegyik folyójában és nagyobb állóvizében előfordul. Miután mesterséges szaporítása és telepítésre szánt ivadékelőállítása régóta üzemszerűen megoldott, gyakran népesítenek csukaivadékkal olyan horgásztavakat, víztározókat, bányatavakat, ahol táplálkozásához kellő mennyiségű és méretű kishal áll a betelepített csukák rendelkezésére (ennek a táplálékforrássnak hiányában azonban az éhező csukaivadék közt kannibalizmus alakul ki: az egykorú kis csukák közül az erősebbek fölfalják csaknem akkora, de gyengébbnek bizonyuló fajtestvéreiket). E csukanépesítésekkel ezen ragadozóhal hazai lelőhelyei tovább bővülnek.

Életmódja: Főleg a parti övezet vízinövényekkel benőtt részein zsákmányára leső, falánk ragadozó hal. Leginkább a keszegféléket kapja el, de kisebb testű fajtársait, a békát, a récék fiókáit sem kíméli. Nád-, gyékény-, káka-, vagy vagy sásfedezékéből sebes nekiiramodással ront zsákmányára; az állkapcsai közé kapott halat ügyesen úgy forgatja át a fogai közt, hogy azt csakis a fejével lefelé fordítva nyelje le. Február végén, márciusban ívik, az 5 - 10 fokos, sekély parti szélvizekben. A nőstény csuka 40.000 - 200.000 darab, 2,5 - 3 mm átmérőjű, élénksárga színű ikrát rak. A hím kétnyaras, a nőstény háromnyaras korában ivarérett. Az 1. évben 14 - 16, a 2. évben 28 - 30, a 3. életévében 28 - 35, a 4. éves korban 48 - 80 cm hosszúságúvá, és átlag 6-8 kg testtömegűvé fejlődő, tehát gyorsan növekvő hal.

Jelentősége: Természetes vizeinkben és tógazdaságokban a harmadrendű „gyomhalak" gyérítésére kiválóan alkalmas, értékes ragadozó haszonhal. Kissé szálkás húsát némelyek „száraz csukaízűnek" tartják, mások viszont épp ezért kedvelik. Kiváló sporthal. Mesterséges tenyésztését Woynarovich 1949-ben már kidolgozta, de azt manapság már kevés halkeltetőben alkalmazzák. Élő kishallal csalizott horoggal, valamint villantóval egyaránt fogható. Kapás után szívósan küzd. A kifogott csuka éles fogazatú szájából a megakasztott horgot óvatosan kell kiszedni; e célra ajánlatos szájterpesztő eszközt igénybe venni. Télen a jég alól is fogható. Fajlagos tilalmi ideje március 1-től március 31-ig tart. A legkisebb kifogható példány 30 cm. Zárt horgászvizen a mennyiségi korlátozás napi 3 példány.